

ذات الریه چیست؟

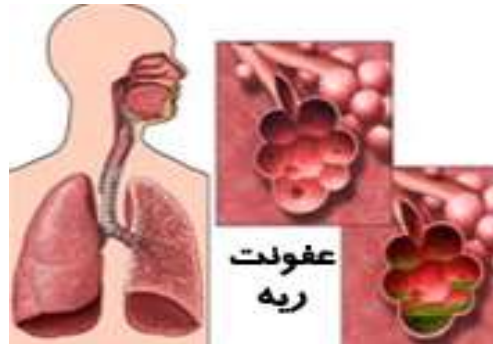
ذات الریه در اثر عفونت ریه ها ایجاد می شود. عفونت بیشتر کیسه های هوایی موجود در ریه و به میزان کمتر مجاری هوایی انتقال دهنده هوا به ریه ها را، درگیر می کند. بخش هایی از ریه که دچار عفونت شده است توسط مایع پر می شود. این مایع حاوی گلبولهای سفیدی است که با عفونت مقابله می کند.

دلایل ذات الریه چیست؟ منشا ذات الریه از کجاست؟

ذات الریه توسط جرم ها (ارگانیزم های کوچک که می تواند منجر به بیماری شود) ایجاد می شود. ویروس ها، باکتریها و قارچها انواعی از جرم های ایجاد کننده ذات الریه هستند.

این جرم ها معمولا در ریه افراد سالم وجود ندارند. گاهی اوقات جرمها توسط جریان خون به ریه ها می رسند ولی اغلب توسط قطرات ریز آب موجود در هوای تنفسی (قطرات تنفسی) به ریه ها منتقل می گردند. منبع این جرمها افرادی هستند که با سرفه و عطسه کردن باعث انتشار جرم های موجود در قطرات تنفسی خود می شوند. گاهی اوقات میکروب ها از مکان های ناشایع منشا می گیرند. ذات الریه لژیونلای یکی از انواع ذات الریه است که توسط جرم هایی ایجاد می شود که در آبهای گرم زندگی می کنند جرم هایی که باعث پستیاکوز می شوند معمولا از پرندگان بخصوص طوطی منشا می گیرند. استافیلوکوک مقاوم به متی سیلین

معمولا در بیمارستان یافت می شود و می تواند در افرادی که به علل متفاوت در بیمارستان پذیرش می شوند، ایجاد ذات الریه کند.

چه کسی مبتلا به ذات الریه می شود؟

هر کسی می تواند به ذات الریه مبتلا شود. حتی افراد سالم هم ممکن است به این بیماری مبتلا شوند. با این وجود جرم ها بیشتر به ایجاد عفونت در افراد با نقص ایمنی که دفاع طبیعی بدن در آن ها کاهش یافته، تمایل دارند. در سنین بسیار بالا و بسیار پایین (نوزادان و افراد مسن) ریه ها سیستم دفاعی ضعیف تری دارند و بنابراین ذات الریه در سنین ابتدایی و انتهایی زندگی بیشتر دیده می شود.

سایر مواردی که می تواند سیستم دفاعی ریه ها را تضعیف سازد شامل: سیگار، تنباکو، عفونت های ویروسی که راههای تنفسی را درگیر می کند (مانند سرماخوردگی معمولی) و سایر عفونت های ویروسی (مانند HIV) بعضی داروها هم باعث تضعیف سیستم ایمنی و بیماری های جدی می شوند

مانند داروهایی که در درمان سرطان کاربرد دارند. عمل جراحی هم می تواند باعث آسیب پذیر شدن افراد شود. به همین علت است که ذات الریه در بیمارانی که قبلا به دلایل دیگر در بیمارستان بستری بوده اند بیشتر دیده می شود.

چگونه متوجه شویم مبتلا ذات الریه بوده ایم؟

اگر فردی به ذات الریه مبتلا شده باشد. بطور حتم علایمی از بیماری را داشته اما به علت تشابه علایم با سایر بیماری ها ممکن است با آنها اشتباه گردد.

علائم شایع عبارتند از:

- سرفه، گاهی اوقات همراه با خلط زرد، سبز یا به همراه رگه های خونی
- تنگی نفس
- درد قفسه سینه، که با نفس کشیدن تشدید می شود.
- تب
- لرزهای گهگاهی
- کاهش اشتها
- ضعف

تشخیص:

- ۱-رادیوگرافی سینه
- ۲-ازمایش خلط
- ۳- در مواردی آزمایش خون

دانشگاه علوم پزشکی شیراز
مرکز آموزشی درمانی شهید دکتر فقیهی

پنومونی

(عفونت ریوی یا ذات الریه)

ویژه آموزش به بیمار

تهیه کننده:

سپیده حسن پور - کارشناس پرستاری

تایید کننده:

دکتر لیلا ظهیری

(متخصص داخلی - فوق تخصص بیماریهای ریه و

مراقبت های ویژه)

منابع:

پرستاری داخلی جراحی برونر سوارث ۲۰۲۱

تابستان ۱۴۰۴

EDU-PT-07/B

در عرض چه مدت علائم تخفیف می یابد؟

بیشتر علائم مانند درد قفسه سینه و تب، در عرض چند روز تخفیف می یابد. سرفه معمولاً ۲ تا ۳ هفته طول می کشد تا برطرف شود. ولی خستگی و ضعف ممکن است ماهها زمان برد تا بطور کامل برطرف گردد. اگر علائم شما در حد انتظار بهبود نیافت و یا چنانچه بیماری عود کرد با مراجعه به پزشک بررسی بیشتری در خصوص یافتن علتی که باعث افزایش ریسک ذات الریه در شما گشته است انجام می پذیرد.

پیشگیری:

جرم های مسبب ذات الریه بسیار شایع هستند و پیشگیری از آنها دشوار می باشد. با این وجود پیشگیری از اعمالی که به سیستم دفاعی ریه ها آسیب می رساند می تواند کمک کننده باشد (مثل قطع سیگار). واکسن می تواند از ابتلا به برخی انواع ذات الریه جلوگیری نماید. بیشتر کشورها توصیه به واکسیناسیون در افراد در معرض خطر می کنند (افراد مسن). واکسن هایی که بیشتر توصیه به آنها شده است آنفولانزا و پنوموکوک می باشد.

درمان ذات الریه چگونه است؟

درمان اصلی ذات الریه آنتی بیوتیک می باشد. بیشتر افراد با استراحت در منزل حال عمومی بهتری پیدا می کنند، اما افراد با بیماری شدیدتر باید در بیمارستان بستری شوند تا سطح اکسیژن خون آنها تحت نظر باشد. و مایعات بصورت سرم به آنها تجویز گردد. با وجود اینکه بیشتر افراد حال عمومی بهتری پیدا می کنند، اگر بیماری بسیار شدید باشد، حتی با بهترین شیوه ی درمان ممکن است منجر به مرگ بیمار شود.

در صورت ابتلا به ذات الریه چه کنیم؟

داروهایی را که پزشکتان تجویز می کند، به موقع مصرف نمایید و دوره ی درمانی آنتی بیوتیک را تمام کنید. اگر با درمان بهتر نشدید، بخصوص اگر تب شما قطع نشد یا نفس کشیدن برایتان مشکل شد، مجدداً با پزشک خود تماس بگیرید.

شما ممکن است در اتاقی مجهز به مرطوب کننده ای که رطوبت هوا را افزایش می دهد و ریه های آزرده را تسکین می بخشد، آرامش بیشتری داشته باشید. استراحت کافی داشته باشید.